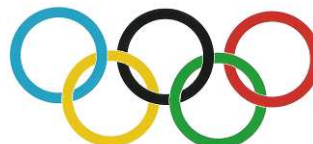
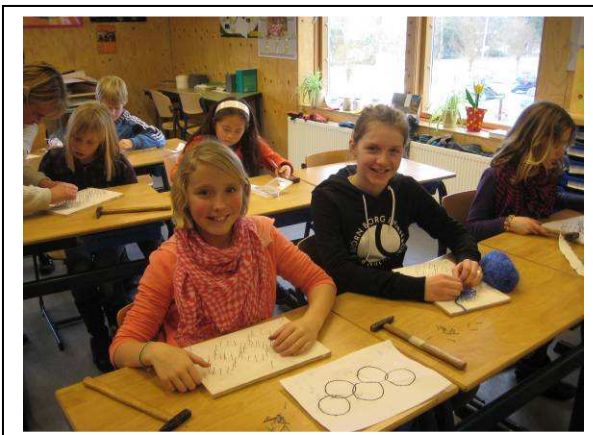

Hoe de Olympische gedachte gestalte kreeg in De Barte.

Twee weken lang hebben CBS De Pream en OBS De Compagnonsschool een gezamenlijk project georganiseerd met als thema “De Olympische Winterspelen”. In meerdere opzichten was dit een bijzonder en historisch project, maar wat het meest in het oog sprong, was dat dit nu eens een gezamenlijk project was van beide scholen: christelijk en openbaar samen. Raar eigenlijk dat dit nu zo bijzonder is, daar het om dezelfde kinderen gaat. De groepjes leerlingen bij de workshops werden bevolkt door zowel kinderen van De Pream als De Compagnonsschool. Echt *door* elkaar maar vooral *met* elkaar.

Er was voor ons een onderliggende gedachte om dit project gezamenlijk te doen. Na de eerste sneeuwbuien van deze opmerkelijke winter was het uiteraard flink sneeuwballen gooien. U herkent dat vast nog wel uit de tijd toen u nog klein was. Als een Pavlovreactie raapt een kind een handvol sneeuw op, maakt daar een balletje van en gaat er mee gooien en dit proces wordt haast eindeloos herhaald, totdat de sneeuw als sneeuw voor de zon is verdwenen. Op een gegeven moment ontstond echter op het

schoolplein van De Barte, haast als een soort automatisme, een sneeuwballengevecht tussen “zij” en “wij”. Ik kan u vast verklappen dat dit niet een nieuw Olympisch onderdeel is, maar gewoon een ouderwets sneeuwballengevecht. Op zich is daar ook niets mis mee. Wie is hier niet mee groot geworden, nietwaar? Maar bij kinderspelen komt het nog wel eens voor dat het begint met een lach, maar dat het eindigt met een traan. Het “zij/wij-denken” werd het doel van het sneeuwballen, waarbij alle middelen geoorloofd leken en er een vijandig sfeertje dreigde te ontstaan tussen “zij” en “wij”. Het gevolg was dat de scholen, dit in oorsprong onschuldig kindervermaak, moesten verbieden. En laten we eerlijk zijn, als je het gooien van sneeuwballen moet verbieden, dan ben je al een slag te laat en heb je ergens iets laten liggen, behalve de sneeuw dan natuurlijk.

Geheel toevallig was het team van De Compagnonsschool in die periode aan het brainstormen over hun project over “De Olympische Winterspelen”. Vanuit dit team kwam het voorstel om dit project nu eens samen met De Pream te gaan doen om zodoende iets *met* elkaar te doen in plaats van *tegen* elkaar, en zo vanuit de Olympische gedachte de verbroedering tot stand te laten komen.

Unaniem was het team het hier mee eens en werd het verzoek tot samenwerking gedaan aan De Pream. Dit team vond het na enig beraad ook een goed idee en beide teams gingen aan de slag met de voorbereidingen, ondanks alle cultuurverschillen die er natuurlijk zijn tussen de beide scholen.

Het project werd met een defilé van alle kinderen geopend, met een hele mooie Olympische vlag, gemaakt door de kinderen van de bovenbouw van De Compagnonsschool. Fier heeft de vlag twee weken lang gewapperd voor De Barte. Wellicht hebt u de beelden hiervan op Omrop Fryslân gezien. *Let the games begin!*

Er werden mooie en inspirerende workshops georganiseerd met veel techniek daarin verweven, een Olympische puzzeltocht in en buiten De Barte en op de digitale schoolborden konden de kinderen zich uitleven met allerlei leuke opdrachten op klasseTV. Lang leve het digitale tijdperk! Iets wat de Grieken in 776 voor Christus ook niet hadden kunnen bevroeden tijdens de eerste Olympische Spelen.

De kinderen maakten veel bijzondere werkstukken over het onderwerp en deze werden allemaal te pronk gezet in de lokalen van De Barte.

Ondergetekende mocht een onderdeel van de puzzeltocht (Shani Davis, sprekend!) zijn. Het was prachtig om te zien hoe de kinderen van beide scholen gezellig en met een big smile op het gezicht *met* elkaar veel plezier hadden in de

puzzeltocht. Voor mij, als directeur van de school, was het erg leuk om te doen en eens op een andere manier met de kids van beide scholen aan het werk te gaan! Het bestaan van een directeur van een basisschool is tegenwoordig veel achter de pc zitten, maar geloof mij maar dat deze middagen de krenten in de pap zijn voor iemand die gekozen heeft om vooral met kinderen te gaan werken.

Ouders vinden het erg leuk dat scholen veel activiteiten voor de kinderen organiseren. Wij doen dat ook graag, want wij ervaren dat de kinderen daardoor vaak op een andere manier met dingen in aanraking komen en vinden dat erg waardevol. Wij hebben daarbij dan wel veel hulp nodig van de ouders en vooral die groep die in de ouderraad van de school zitten. Als ik voor mijn school mag spreken, dan kan ik alleen maar zeggen dat ik dik tevreden ben over de inzet en betrokkenheid van deze mensen. Voor teamleden van de school betekent dit ook vaak een extra tijdsinvestering om alles voor elkaar krijgen. En wat ik zo net over de ouders schreef, geldt ook voor de teamleden. Zonder enthousiasme gaat zo'n project *nevernooit* lukken. Bij een officiële opening hoort natuurlijk ook een officiële sluiting. En deze vond plaats in aanwezigheid van veel ouders, pakes en beppes en natuurlijk alle kinderen van De Barte. In combinatie met de prijsuitreiking werden de Olympische Spelen van De Barte een plechtige gebeurtenis, waarbij de Olympische vlag door de directies van beide scholen ritueel werd gestreken en opgevouwen (helemaal geen vrouwenwerk...). Daarna konden alle ouders en kinderen door het hele gebouw de kunstwerken bekijken in Sportmuseum De Barte.

Ik kan mij zo voorstellen dat u nu de vraag gaat stellen hoe de vlag er bij hangt ten aanzien van het "wij/zij-denken". Om deze goed te kunnen beantwoorden hebben we volgens mij enige tijd nodig, maar het zal mij niet verbazen als de kinderen van beide scholen elkaar met andere en sportievere ogen aankijken. Bovendien zullen ze zich realiseren dat er helemaal geen verschil zit tussen een kind van De Pream en De Compagnonsschool. Iets om over na te denken!

Wilt u meer lezen en zien over dit project, kijk dan op: www.cbsdepream.nl en www.compagnonsschool.nl.
En voor nu: *Let de krokussen begin!*

Henk Soeten,
Directeur O.B.S. De Compagnonsschool.

